

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 243

гр. Варна, 04.04.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Магдалена Кр. Недева

като разгледа докладваното от Магдалена Кр. Недева Въззивно търговско дело № 20223001000153 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе пред вид следното :

Производството по делото е по реда на чл.267 ГПК.

Образувано е по подадена въззивна жалба от „**МАНПАУЪР-БЪЛГАРИЯ**”ЕООД, **ЕИК 103112258**, гр. Варна, ул. Хан Омуртаг № 19, представлявано от управител и едноличен собственик К.В. против решение № 27/28.01.2022г. на Варнунския окръжен съд, търговско отделение, постановено по т.д. № 423/21г., с което на осн.чл.517 ал.4 ГПК дружеството е прекратено по иск, предявен от овластен от съдебен изпълнител взыскател Х.Д.М.Д.А.-Т., гражданин на *****, насочил изпълнение чрез запор(регистриран по запорно съобщение

№12132/07.06.2021г на съдебен изпълнител по изп.д. № 20218940400692 с вписване 20210614085915) върху всички дялове от капитала, притежавани от длъжник по принудително изпълнение на паричен дълг К.В. и е открито **производство по ликвидация**. Постановено е още след влизане в сила препис от решението да се изпрати на АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА за вписване по партидата на „МАНПАУЪР-БЪЛГАРИЯ”ЕООД, ЕИК 103112258, на обстоятелствата по принудително прекратяване на дейността и откриване на ликвидацията, както и **за провеждане на процедура по чл. 266 ТЗ с назначаване на ликвидатор, на**

мястото на длъжника К.В. от одобрения списък по чл. 133 и сл. от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър; определяне на срок за ликвидация и възнаграждение за сметка на дружеството. Въззивникът счита обжалваното решение за валидно, но недопустимо, както и за неправилно поради допуснато нарушение на материалния закон при постановяването му. Съображенията за недопустимост се извеждат от постановяване на решението при наличието на касационно обжалване на решението по в.гр.д. № 552/2020г. на Варненския апелативен съд, ГО, от което ищецът черпи активната си материалноправна легитимация за предявяване на иска по чл.517 ал.4

ГПК. Ако в резултат от изхода на спора относно вземането ищецът загуби качеството си на кредитор, респ. – вискател, изпълнителното производство за събирането му ще бъде прекратено. С това ще отпадне и абсолютната процесуална предпоставка за допустимост на конститутивния иск по чл.517 ал.4 ГПК – наличието на висящо изпълнително производство с вискател ищецът по иска. Поради това въззивникът счита, че първоинстанционното производство е недопустимо, като постановено при наличието на основание за спирането му по чл.229 ал.1 т.4 ГПК, до приключване на гр.д. 552/20г. на ВнАпС . Искането за спиране със същите мотиви е подновено и пред настоящата инстанция.

Съдът намира искането за спиране на настоящото производство за неоснователно. С определение № 226/25.03.2022г. на ВКС, ГО, трето отделение, постановено по гр.д. № 3508/21г. в производство по чл.288 ГПК не е допуснато касационно обжалване на решение № 260074/14.05.21г. по в.гр.д. № 552/20г. на ВнАпС. С това качеството на ищеца на кредитор/вискател е стабилизирано, което от своя страна предпоставя допустимостта на настоящия конститутивен иск за прекратяване на ответното дружество по реда на чл.517 ал.4 ГПК.

Във въззивната жалба са изложени и съображения за неправилност на обжалваното решение. Изразено е несъгласие с извода на съда, че потестативното право на вискателя да трансформира членственото правоотношение на своя длъжник в чисто парично вземане за ликвидационен дял, от който да се удовлетвори принудително, не съвпадало нито с правото на самото дружество да прекрати дейността си, нито с правото на съдружника да прекрати участието си в дружеството. Счита, че прекратяването на дружеството във всички предвидени от закона хипотези – чл.517 ал.3 и ал.4 ГПК, чл.154 ал.1 т.2 ТЗ, чл.155 ТЗ, е един и същи юридически факт, но с различни правни последици. Ето защо вписаното в ТР предходно на решението прекратяване на дружеството е лишило конститутивния иск от основание. Целената с иска принудителна правна промяна в правната сфера на длъжника вече се е осъществила. Несъгласие е изразено и с извода на съда, че след вписване на изпълнителния заповест на дружествените дялове, след изтичане на срока за доброволно изпълнение и овластяването на вискателя да предяви иска по чл.517 ал.4 ГПК дружеството е предприело действия, които са несъвместими с въведените ограничения в правната му сфера. Погрешен е и изводът на първоинстанционния съд, че едноличният собственик придобива положението на „трето задължено лице“ по чл.450 ал.3 ГПК и пазач на имуществените елементи от членството по чл.507 ал.3 ГПК. Искането за спиране на решението да бъде обезсилено като недопустимо, евентуално – да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от ответната по жалбата страна, в който се релевират доводи за нейната неоснователност и се иска от съда същата да бъде оставена без уважение.

Доказателствени искания не са направени.

Съдът, след преценка на доказателствата по делото, намери следното :

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна в процеса и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество. Предвид на това делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника за спиране на производството по делото до приключване на в.т.д. № 552/20г. на ВнАпС като неоснователно.

НАСРОЧВА производството по делото в открито съдебно заседание на 10.05.2022г. от 15,00часа, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____